

RU TÆR

RU

umsorgan fyrri seyði sínum. Hann, sum gav mær lívið, og sum í trúnni er við mær allar dagar, kann eisini taka sær av mær frameftir, sigur prestur.

– Eg plagi at siga, at tey ikki skulu óttast tað ónda, sum um at Gud hevur mist valdið og djevulin tikið yvir, men at tey skulu seta sítt álit á Gud. Eg plagi at sita Sálms 23:4: “Gangi eg í dimmum dølum,

einki ilt eg óttist.” Síðani royni eg at vísa á, hvar troyst er at fáa: “Tí tú ert við mær, tín stavur og tín keppur, teir ugga meg.” Sært tú, keppurin og stavurin verða tilsamans ein krossur. Dávid visti kanska ikki fult hvørja troyst hann gav, men í Jesusi síggja vit fullu meinininga av hvør hin góði hirðin er, sigur Bergur Debes Joensen.

– Alt í alt, so haldi eg, at tú mást

vera við tín sorg, tosa við onnur um hana og so leggja hana í Guds hendur. “Kastið alla sorg tykkara á hann; tí hann hevur umsorgan fyrri tykkum”, skrivur Pætur, ápostul. Lat tað so sorgina taka tað tíð, hon tekur, sigur hann.

**Eg plagi at
siga, at tey ikki
skulu óttast
tað ónda, sum
um at Gud
hevur mist
valdið og djevulin tikið
yvir, men at tey skulu seta
sítt álit á Gud.**